

"Langs duisters donker"

langs duisters donker

ik speelde met

donker maar

verveelde me

met licht ben ik

haar te lijf gegaan

erin gedoken

heb van het

samenzijn

meer dan

intens genoten

want donker

werd duister

kil en gemeen

in ruimtes waar

licht nooit verscheen

verbleef in een

zompige laag

van bestaan zonder

de mogelijkheid

er ooit uit te gaan

geen verlangen

toekomst of hoop

met tijd als dikke

ziekmakende

verstikkende stroop

toch wist ik te vonken

ontsnapte langs

duisters donker

herkende in de tunnel

van licht mijn eigen ik

wil melker

05/10/2018

www.wilmelkerrafels.deds.nl

© oktober 2018, wil melker, BasicPublishing.nl